

ΒΟΥΛΗ.

Δευτέρα, 18 'Οκτωβρίου.

Όταν ο βασιλεύς δὲν ἔρχεται νὰ ἀναμίξῃ τὴν βασιλικὴν τοῦ μεγελοπρέπειαν μὲ τὰς νοικοκυρίσας ἀξιοπρεπείας τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους, τότε ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Βουλῆς μᾶς ἐνδιαφέρει ὅσῳ ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν ἀρχῶν νεοσυστάτου φιλολογικοῦ συλλόγου παρ' ἡμῖν.

Καὶ ὁ ἥλιος καὶ ὁ γέρον Καλλιφρονᾶς ὡσὺν εἶχον συνεννοηθῇ, πεισμώνσαντες, νὰ διαψεύσωσι τὸν προφητεύοντα **Κρὶ-Κρὶ** τοῦ προλαδόντος *Μὴ Χάνεσαι*, ἀπουσίζαν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐνάρξεως, κρυθέντος τοῦ ἐνὸς εἰς τὰ νεφελώδη δώματά του, καὶ τοῦ ἄλλου παραδῶσαντος τὰ καθήκοντα τῆς παλληκαρίσας φούντας τοῦ εἰς τὸν παλληκαρίσιον μύστακα τοῦ Στεφανίδου.

Στρέφομαι πρὸς τὰς Κυρίας διὰ νὰ ἐξοφλήσω πρῶτον μὲ αὐτάς: τὸ θεωρεῖόν των εἶναι πλήρες· ἀκόμη καὶ γειτονικὰ θεωρεῖα εἶναι ξεχειλισμένα ἀπ' αὐτάς· δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι τὸ ἀκροατήριον εἶναι γυναικοκρατικὸν κατὰ πλειοψηρίαν. Δι' αὐτὸ, φαίνεται, καὶ ἡ ὕψις τῆς πρώτης συνεδριάσεως εἶναι τόσῳ γυναικωδῶς ἀπαλῇ, ποῖος ξέρει ὅμως ποίους διαδόλους κρύπτει μέσα της...

Τί τὰ θέλετε, εἶνε ποθηταὶ αἱ γυναῖκες καὶ εἰς τοὺς περιπάτους καὶ εἰς τὰ θέατρα καὶ εἰς τὰς ἐσπέρας καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας, καὶ εἰς τοὺς ναοὺς μας· ἀλλ' ὅταν παρίστανται δροσώδεις εἰς τὴν ἀνιερὰν ἀτμοσφαιραν τῆς πολιτικῆς, καὶ δύνασαι ν' ἀναπαύης κάποτε τὸ βλέμμα ἐπ' αὐτῶν, τότε ὁποῖαι καὶ ἂν ᾖναι,—σημειώσατε καὶ τὴν ὀλίγην ἀπόστασιν,—εἶναι καὶ εὐεργετικαὶ προσέτι.

Ἐπὶ τῶν ἐδρῶν τῶν γραμματέων διακρίνω τὸ ὑπογέγειον τοῦ κ. Στουρνάρα καὶ τοῦ Μανδάλου τὴν νεοφώτιστον βουλευτικὴν προσωπικότητα.

Οἱ παρόντες βουλευταὶ κατὰ τὴν ἐναρξιν εἶναι μόνον σαραντακοτῶ, ἀραιοί, ἀραιοί, ὡς αἱ πρῶται ψεκᾶδες τῆς βροχῆς. Ἐν τούτοις τὰ βᾶθρα τῆς συμπολιτεύσεως κατέχονται πυκνότερον τῶν θέσεων τῶν ἀντιπολιτευομένων, διότι σύμπας ὁ παπαδικὸς ὄμιλος συνεσπειρώθη καθέσθεις ἐκεῖ, ὡς ὄμιλος κοράκιων ἐλκυσθεὶς ὑπὸ ὁσμῆς θνησιμαίου. Διῶξατέ τους, κύριοι κυβερνητικοί, διότι μεθ' ὅλην τὴν ζωὴν καὶ τὸ μέλλον σας, ὁ οἰωνὸς εἶναι ἀπαίσιος. Καὶ δὲν βλέπετε πόσον εὐσεβῶς σπεύσας πρὸ τῶν ἀρχιερέων ὁ Κουμουνδοῦρος, ἅμα εἰσελθὼν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐκχύνεται εἰς τρυφερὰ χειροφιλήματα; Ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐρευνᾷ τοὺς οἰωνοὺς· καὶ τὰ μαῦρα ἐκεῖνα ρῶσα εἶναι τόσαι λευκαὶ ψῆφοι δι' αὐτόν...

Ὁ συνήθης ἀγιασμὸς τελεῖται, ἀπούσης τῆς Κυβερνήσεως· ἀργότερον μέλλει ν' ἀποφασίσῃ ἡ ἐξαγιασθεῖσα ἡδὴ βουλὴ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Λαρίσσης, ἂν καὶ ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀξία ἀγιασματος, ἢ οὐ.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ ἐν τῷ ἀναμένειν τοὺς ὑπουργοὺς οἱ βουλευταὶ προσέρχονται, καταλαμβάνουσι τὰς θέσεις των, συνδιαλέγονται, περιδιαβάζουσι, ἀσπάζονται, ἀπέρχονται. Γλυκὺ φίλημα ἀνταλάσσει τὰ χεῖλη τοῦ Κυβερνήτου καὶ τοῦ Παπαμιχαλοπούλου· ὁ υἱὸς Κουμουνδοῦρος, χωρὶς τῆς μαγκούρας του, ἀλλὰ «παλληκαρᾶς ποῦ νιώθεται κι' ὅταν τοῦ λείπ' ἡ ἀρματωσιὰ» δέχεται τὰ περισσότερα χειροσφιζήματα, παρέρχόμενος τὰς τάξεις τῶν φίλων· εἶνε τὸ καμᾶρι τῆς παρέας.

Ὡς ἐξοχώτεραι γιγούραι τῆς ἀντιπροσωπείας μας προσπίπτουσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ὁ κ. Ντζάνες, ὀρθὸς πρὸ τοῦ ἐδωλίου του, ὑψηλὸς, ξηρὸς, μὲ περιεκομμένον μύστακα καὶ φυσιογνωμίαν Δονκισσωτικὴν, ἐν κλασικῇ στάσει προσφωνήσεως, ἴσως λατινικοῦ τινος λογίου.

Καὶ ὁ κ. Δημητρακάκης, μορφὴ ἀγοραίου μονομανοῦς. Ὅσῳ διὰ τὸν κ. Σταμούλην, ἀπουσίζε μετὰ τοῦ κ. Δεληγιάννη.

Τὰς νεανικὰς ὁρμὰς τοῦ κ. Καλλιγᾶ ἐνδεικνύουσι δύο τινα: ἐνῷ εἰσῆλθον οἱ συνυπουργοὶ του εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ παρεκάθησαν, ἀσπασθέντες ἐν πρώτοις τὴν χεῖρα τοῦ ἁγίου Λαρίσσης, ἐκεῖνος ἠρέσθη εἰς χαρίεσσαν μόνον ὑπόκλησιν· τοῦτο εἶνε νεανικότης, ἀφοῦ μόνον εἰς τοὺς πρεσβυτέρους παρέμεινεν ἡ τυπικὴ εὐλάβεια. Δευτέρα ἐνδείξις: καθήμενος, τοποθετεῖ τὸ κλῆκ ἀνεστραμμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης· φιλάρεσκος φροντὶς διὰ νὰ γίνῃ καταφανὴς ἡ ροδαλωτάτη φρεσκάδα τοῦ ἐσωπανίου του, ἐπὶ τοῦ σκυθρωποῦ μάλιστα πρασίνου τῆς τραπέζης.

Ὁ Κύριος Τρικούπης ἀναγινώσκει τὸ διάταγμα τῆς συγκαλέσεως, καὶ ἀναχωροῦσιν ὑποκρίται καὶ θεαταί.

Αὕτῃ εἶναι ἡ πρώτη τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποίαμποροῦσε καὶ νὰ μὴ γραφῇ... ὅπως ἐγράφη ἀπὸ ἐμέ.

Κουτρούλης.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

(ΕΚΤΑΚΤΟῦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟῦ ΜΑΣ.)

Κερκύρα 16 'Οκτωβρίου.

Ὡς γνωστὸν ὑμῖν, ὁ βασιλεὺς ἡμῶν, ὅστις εἶχε μεταβῇ εἰς Εὐρώπην χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς υἱείας του, τελέσας πάντα κατ' εὐχὴν καὶ λαβὼν ἱκανὰς σωματικὰς δυνάμεις ἐμελλε νὰ ἐπανέλθῃ κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς τοῦτου εἰς τὴν προσφιλεῖ αὐτῷ Ἑλλάδα. Τοῦτο γινώσκων ὁ δῆμαρχος ἡμῶν καὶ θέλων νὰ δείξῃ, ὅτι δὲν εἶναι Σοῦτζος, ἐζήτησε παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου πίστωσιν 3,000 δραχμ. πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ βασιλέως. Τὸ Συμβούλιον παμψηφεί ἐδέξατο τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δημάρχου, ἵνα δείξῃ τὰ αἰσθήματά του πρὸς τὴν Α. Μ. καὶ οὕτω μετέβλε 3,000 δραχμῶν εἰς καπνὸν καὶ λίθον διὰ τὸν βασιλέα του. Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς Ἀμφιτρίτης μεταβαινούσης πρὸς παραλὸν τῶν Α. Μ. ἐκ Βενετίας ἀμέσως ἤρξαντο αἱ πρὸς ὑποδοχὴν παρασκευαί. Ἐπὶ τῆς παρὰ τὴν βασιλικὴν ἀπο